

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 373

van **MAURITS VANDE REYDE**

datum: 23 september 2020

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Bevorderen betere toegankelijkheid samenleving - Taak overheid

In de Verenigde Staten kunnen mensen met een beperking zich beroepen op de zogenaamde 'disability act' om de overheid te dwingen ervoor te zorgen dat ze verzekerd zijn van toegankelijkheid in het openbaar leven. Dat zoiets niet alleen bestaat op papier, mag blijken uit het Netflix-programma 'Crip Camp: A Disability Revolution'. Dat draait om een revolutionair zomerkamp dat een groep tieners met een beperking inspireert om een beweging op te richten die de weg vrijmaakt voor meer gelijkheid. Dat laatste is de essentie: het concrete instrument waarmee het gebeurt kan verschillen, maar wat ook in onze samenleving van belang is, is het feit dat een overheid de noodzaak erkent om de samenleving toegankelijk te maken voor iedereen. De minister heeft alvast een goede stap gezet door toegankelijkheid expliciet aan te duiden als een van de transversale thema's in het Horizontaal Integratie- en Gelijke Kansen Beleidsplan 2020-2024.

1. Ervaart de minister vanuit het thema toegankelijkheid de noodzaak om in Vlaanderen ervoor te zorgen dat binnen het gelijkekansenbeleid mensen met een handicap dezelfde rechten en kansen hebben als iedereen?
2. Welke beleidsmatige ingrepen acht de minister als coördinerend minister van dit transversaal thema noodzakelijk?
3. Wordt er hieromtrent actief gezocht naar buitenlandse goede praktijken of relevante regelgevingen die kunnen bijdragen tot een beleid op maat van Vlaanderen?
4. Welke beleidsondersteunende en uitvoerende rol moet Inter spelen in het toegankelijker maken van Vlaanderen?
5. In welke mate zal met de toegankelijkheidsproblematiek rekening worden gehouden in de evaluatie van de actuele antidiscriminatiedecreetgeving, die tegen het eind van de legislatuur samen met de oprichting van het Vlaams gelijkekansencentrum zal worden bijgestuurd?

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 373 van 23 september 2020

van **MAURITS VANDE REYDE**

1. Wanneer we van Vlaanderen een meer inclusieve regio willen maken, die voor iedereen gelijke kansen nastreeft, dan is een toegankelijke leefomgeving essentieel. Integrale toegankelijkheid is noodzakelijk om mensen, en in het bijzonder mensen met een handicap, toe te laten om actief en autonoom een sociaal en economisch leven te leiden.

Een toegankelijke omgeving kan beperkingen opheffen, of omgekeerd, een omgeving die niet toegankelijk is kan mensen net beperken in hun functioneren. Omgevingsfactoren spelen op die manier een belangrijke rol bij het creëren van handicaps en discriminaties. Een integraal toegankelijke leefomgeving is voor velen de toegangspoort voor volwaardige participatie.

2. Zoals in het regeerakkoord vooropgesteld willen we vanuit de Vlaamse overheid zelf de toon zetten door over de verschillende beleidsdomeinen heen integrale toegankelijkheid als een absolute kwaliteitsvoorwaarde in te schrijven binnen het beleid. Het is belangrijk dat we daarbij gerichte en coherente ambities vooropstellen.

In de komende periode teken ik samen met mijn collega's binnen de Vlaamse Regering uit binnen welke kaders we deze ambitie zullen waarmaken. Ik zal hiertoe de nodige aanzetten geven.

3. Hoewel in het verleden al heel wat initiatieven werden genomen, en onder andere de eventwerking van Inter al bron van inspiratie was voor onze buurlanden, behoort Vlaanderen nog niet tot de topregio's als het op effectieve toegankelijkheid aankomt. Wanneer we op het terrein stappen vooruit willen zetten, kunnen goede praktijken uit die andere landen zonder twijfel een belangrijke inspiratiebron vormen. In het bijzonder die gidslanden (zoals de Scandinavische landen, Groot-Brittannië of Frankrijk) waar toegankelijkheid en Universal Design intussen veel meer zijn ingeburgerd en het nieuwe normaal van ontwerpen vormen.

4. Het is belangrijk dat we als Vlaamse overheid het voortouw nemen en aantonen hoe we in de praktijk een betere toegankelijkheid voor iedereen kunnen realiseren. Op die manier kunnen we andere overheden, maar ook de private sector, inspireren en mobiliseren.

Inter staat daarbij voor advies, begeleiding en ondersteuning op maat van de verschillende overheden (de diverse Vlaamse beleidsdomeinen als de provinciale en lokale besturen) en de private sectoren. Dat maatwerk is cruciaal. Het werken rond Universal Design en toegankelijkheid is immers geen passepartout, het vergt afstemming op de eigenheden van de verschillende sectoren.

De praktijk wijst uit dat Inter op vandaag nog de nodige slagkracht mist om te zorgen voor een optimale, afgestemde beleidssamenwerking. Ik wil Inter daarom versterken in haar maatschappelijk opdracht. We herbekijken Inters positie en haar mandaat ten aanzien van de Vlaamse overheidswerking, zodat zij haar rol als expertisecentrum ten volle kan uitspelen.

5. Toegankelijkheid als een discriminatiegrond opnemen in het Gelijkekansendecreet zou abstractie maken van het feit dat die toegankelijkheid progressieve realisatie vraagt,

waarop het sanctierecht dus niet onmiddellijk van toepassing kan zijn zoals dat wel geldt voor de huidige discriminatiegronden.

Ik zal nagaan in hoeverre andere mogelijkheden om toegankelijkheid en het discriminatierecht met elkaar te verbinden, opportuun zijn. Ik zal me hierbij inspireren op de aanbevelingen uit de eerdere evaluatiestudie op het Gelijkekansendecreet die werd gevoerd op basis van een internationale rechtsvergelijking.